

שבת נא. (המשנה) עד נב. (שד מעל החרב של הר"נ גאון)

ביאורי מושגים

שני איסורים נאמרו בענייני בהמה בשבת:
 איסור מחמר - כל מקרה שבו הבהמה עושה פעולה בהנהגתו של הבעלים.
 איסור שביתת בהמה - כל איסור שהבהמה עושה בשבת.
רש"י: שני האיסורים הללו הן אותו איסור האסור בלאו. תוספות: מחמר הוא איסור לאו, שביתת בהמה בעשה.
 דברים שהבהמה עושה להנאתה כמו תלישת עשבים לאכילה - מותרים גם אם יש בהם חילול שבת.
הוצאת בהמה בשבת:
 עקרונית לבהמה מותר לצאת בשבת עם דברים השומרים עליה שלא תברח או שלא תינזק. (רש"י ותוס' נחלקו האם מותר לה לצאת בדברים המייפים אותה).
 גם בדברים שעקרונית מותרים אולם יש חשש שהם יפלו ויבואו לטלטלם בשבת, גזרו חכמים לאסור אותם.

המשנה

כלי שהוטמן בערב שבת ונתגלה - מותר לכסותו שוב בשבת.
 מותר להטמין בשבת כדי לשמור על הקור.

שמואל: גם דבר שרגילים להטמינו לשם צינון - מותר להטמינו לצינון בשבת.

בתחילה אסר רבי הטמנת צינון. אחרי ששמע את פסקו של ר' ישמעאל, שינה רבי את הפסק והתיר.

קולות בדין הטמנה

1. ת"ק: מותר להוסיף כיסוי לחפץ מוטמן. רשב"ג: מותר גם להחליף את הכיסוי.
2. אם פינה מים חמים מהכלי שבו הם בושלו לכלי אחר - מותר להטמינם.
3. מותר להניח כלי חם על גבי כלי חם אחר ובתנאי שהדבר רק שומר על החום ולא מחמם.

תוספות: רשב"ג חולק על ת"ק.
רבנו יונה: רשב"ג מסביר את ת"ק.

הלכות שונות

1. אדם חשוב צריך להזהר בהנהגותיו גם כשיש להן בסיס בהלכה. עליו להיות מודע להשלכות של מעשיו על הסובבים אותו.
2. אסור לרסק שלג או קוביות קרח בידיים (משום 'הולדה'), מותר להניחם בכוס עם מים ולתת להם לימס מעצמם.

פרק חמישי - במה בהמה יוצאת

